

1834 - Medicijnresten en zoetwaterecologie

Prof. dr. Ellen van Donk

Nederlands Instituut voor Ecologie (NIOO-KNAW) en Universiteit van Utrecht

Samenvatting:

Chemische stoffen uit geneesmiddelen kunnen de natuurlijke chemische communicatie van organismen onderwater verstoren. Deze communicatie regelt van alles in de (water)natuur. Denk aan het vinden van voedsel of een partner, en aan het ontwijken van vijanden. Tegenwoordig zitten er veel resten van geneesmiddelen in het water. Die worden door mens en vee uitgescheiden. Deze stoffen breken vaak erg langzaam af en de rioolwaterzuivering krijgt ze er niet goed uit. Zo is er een duidelijke stijging in de concentratie van hormoonresten, antidepressiva en pijnstillers in het oppervlaktewater gemeten. Een effectievere waterzuivering, al dan niet samen met een betere afstemming van medicijngebruik op het lichaam, kan dit sluipende probleem een halt toeroepen. Medicijnen kunnen bijvoorbeeld worden opgevangen of biologisch afbreekbaar gemaakt worden. Er wordt al geëxperimenteerd met een alternatieve waterzuivering, waarbij we micro-organismen en algen inschakelen.